

Na prvom mestu dobar dan dragoj deci, mladim pesnicima i piscima a onda i važnim ljudima u njihovom životu: učiteljima, nastavnicima i njihovim mentorima.

Ne znam za vas draga deco, da li ste i ranije učestvovali na literarnim konkursima ali ja sam u ulozi žirija prvi put i za mene je ovo velika čast. Ali i velika trema jer kao i svi koji pišu i meni je često lakše da ono što mislim i osećam zapišem nego izgovorim. Ipak, kada dobijete ovako važnu i odgovornu ulogu- lepo je o pisanju govoriti.

Pisanje je mnogo više od sastavljanja reči. Ono nam omogućava da sačuvamo misli i da se povežemo sa drugima. I vi ste kroz svoje radove upravo to postigli. Mi koji smo čitali i oni koji će čitati sada znamo koliko ste pametni i kreativni ali znamo i šta vas muči. A i to je neka vrsta hrabrosti.

Ono što VAS muči uglavnom je zbog NAS odraslih i to je izgleda nepromenljiva konstanta i isto je u svim vremenima. Ipak, zbog toga vam se izvinjavam. Za mene je heroj svog života onaj ko nije zaboravio da se nekad iz sveta odraslih vrati u dečiji svet. A najveći pobednik je onaj koji ne priznaje granicu između ta dva sveta.

Dakle pisanjem ste već napravili važan korak i ostavilo mali trag u svetu a ja vam savetujemo da, bilo da u životu postanete lekari, kuvari ili bibliotekari, negujete tu veštinu koju imate, ona vas nikada neće izneveriti i nikada neće izaći iz mode.

I na kraju, kada smo kod negovanja veštine pisanja, moram da se zahvalim Gradskoj biblioteci Herceg Novog što neguje ovaj literarni konkurs jer to je u ovim vremenima na neki način herojski čin.

Olivera Zulović